

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-13662
Otsuse kuupäev 07.11.2025
Komisjoni koosseis Jüri Aava

Tarbija
Kaupleja Viikli Kaubandus OÜ (16946624)

Tarbija nõue 1018 eurot

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 1018 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on tasunud toote eest 29.07.2025 ning toodet temani ei ole tarnitud.

01.09. kirjutas tarbija kaupleja meilidressile, et ei soovi tähtaja ületanud põhjusel kaupa ning soovis raha tagasimakset.

Kaupleja seisukoht:

Puudub

Komisjoni põhjendus:

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 1018 eurot.

Kaupleja komisjonile ei vastanud. Komisjon võttis asja lähendamisel TKS § 48 lg 6 kohaselt aluseks tarbija avalduse ja olemasoleva teabe.

Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ning sellele lisatud materjaliga, leidis, et tarbija avaldus

kuulub rahuldamisele. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses ning kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Tarbija taganemise põhjusena tuginenud lepingu rikkumisele, kuivõrd kaupleja jättis tellimuse täitmata ja tellitud kauba tarbijale saatmata. Müügilepingut reguleerivate normide kohaselt on müüja põhikohustuseks asja üleandmine ja ostjal omandi tekkimise võimaldamine (VÕS § 208 ja § 209). VÕS § 76 lg 1 järgi tuleb kohustus täita vastavalt lepingule; lg 3 kohaselt loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. Esitatud tõenditest nähtub, et leping on poolte vahel sõlmitud, kokkulepitud ostuhind on tarbija poolt kauplejale tasutud, kuid lepingu esemeks olevat kaupa ei ole tarbijale saadetud ega üle antud, millest järelduvalt on kaupleja rikkunud oma lepingulist kohustust. Kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja kasutada VÕS § 101 lg-s 1 sätestatud õiguskaitsevahendeid, sealhulgas lepingust taganeda (p 4). VÕS § 116 lg 1 sätestab, et lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud; lg 2 kohaselt on oluliseks lepingurikkumiseks eelkõige selline kohustuse rikkumine, mille tõttu jääb pool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis (p 1) või mis annab kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida kohustust ka edaspidi (p 4). Tarbija maksis 29.07.2025 kauplejale kauba eest 1018 eurot, kuid kaupleja tellitud kaupa tarbijale õigeaegselt ei saatnud. Kuivõrd tarbija jäi ilma sellest, mida ta lepingu alusel saada lootis, tuleb kaupleja lepingu rikkumist pidada oluliseks (VÕS 116 lg 2 punkt 1). Lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema selle materiaalsete eelduste kõrval täidetud ka formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud taganemisavaldus. Asja materjalide kohaselt avaldas tarbija kauplejale soovi saada tasutud summa tagasi ning esitas kauplejale 01.09.2025 lepingust taganeda. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Tarbija tasus kauplejale kauba eest ettemaksu summas 1018 eurot, mida tal on VÕS § 189 lg 1 alusel õigus tagasi saada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/